ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾਅਫਗਾਨਾ ਦੇ ਨਾਉਂ ਖੁਲ੍ਹੀ ਚਿੱਠੀ

ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ॥

ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਬਚਿੱਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਬਾਰੇ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾਸ ਨੇ ਬੜੇ ਗਹੁ ਨਾਲ ਪੜੀ ਹੈ।ਬੜੇ ਸੂਝਵਾਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਜੋਂ ਮੁਖ ਬੰਧ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਰਚਨਾ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਸਾਕਤ ਮੱਤਿ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦੇ ਭਗਤ ਨੇ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਮੂਲ ਸ਼ੰਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ:-

(ੳ) ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਪੁਸਤਕ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਵ ਭਗਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਲਿਖਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ। ਪੰ:1

(ਅ) ਇਸ ਵਿਚ ਦਰਸਾਇਆ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਜਾਂ ਕਾਲ, ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦਾ ਨਾਉਂ ਹੀ ਹੈ।ਪੰ:12

(ੲ) ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਮਿੱਠ ਬੋਲੜਾ, ਦਿਆਲੂ, ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਹੈ, ਪਰ ਬਚਿੱਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਧਾਰਨ ਵਾਲਾ, ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸ਼ਤਰੂਆਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਰਦਈ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।ਪੰ:6

(ਸ) ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਤੇ ਇਹ ਰਚਨਾ ਖਰੀ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ।(ਅਨੇਕ ਥਾਵਾਂ ਤੇ)

(ਹ) ਇਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਇਕ ਛੰਦ ਵਿਚ ਅਸਲੀਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ।ਪੰ:17

(ਕ) "ਮਮ ਪ੍ਰਿਤਪਾਰਣ ਜੈ ਤੇਗੰ" ਵਾਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਦਾ ਸਵੱਯਾ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸ਼ਸ਼ਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਜੀਵਨ ਜਾਚ ਲਈ "ਗਿਅਨ ਖੜਗ" ਅਤੇ "ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ" ਵਰਤਣ ਲਈ ਉਪੇਦਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(ਖ) ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਆ ਗਏ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਿਜ ਭਾਸ਼ਾ, ਗੋਪੀਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਚਪਲ ਬੁੱਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ, ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਨਾਲ, ਨਿਰਮੂਲ ਸ਼ੰਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਕੇ ਪੰਥ ਵਿਚ ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਬਿਖੇੜਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਕ ਖਾਸ ਸੋਚ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥਾਪੜਾ ਦੇ ਕੇ ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਦਾ "ਧਰੂ ਤਾਰਾ" ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਨਾਲ ਵਡਿਆ ਰਹੇ ਹਨ।ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਘੜਤ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਦਾ ਲੜੀਵਾਰ ਉਤਰ ਦੇ ਕੇ ਸੰਗਤਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੁ ਸੰਗਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਵੇ।

(ੳ) ਸ਼ਿਵ ਭਗਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦੇ ਵਿਰੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ।

ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਹੀ ਗੌਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦਾ 84 ਵਾਂ ਛੰਦ ਛੁਪਾ ਗਏ,,ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:-

ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਇਓ ਭਗਵਾਨ ਸੁ, ਜਾਗਤ ਯਾ ਜਗ ਜਾਕੀ ਕਲਾ ਹੈ।
ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਇਓ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ਼ਿਵ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਭਇਓ ਜੁਗੀਆ ਹੈ।
ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਇ ਸੁਰਾਸੁਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾ ਹੈ।
ਅਉਰ ਸਕਾਲ ਸਬੈ ਬਸ ਕਾਲ ਕੇ, ਏਕ ਹੀ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਸਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਵ ਭਗਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਨੂੰ ਕਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪੰ: 15 ਤੇ ਇਹ ਸਵੈਯਾ ਲਿਖ ਕੇ ਤੋੜ ਮਰੋੜ ਕੇ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਕਿ ਕਾਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਵ ਜੋਗੀ ਹੋ ਗਿਆ।ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਚਤੁਰ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਮੂਰਖ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ।ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ 24ਵੇਂ ਛੰਦ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ:-

ਸ੍ਰਿਜੇ ਸੇਤਜੰ ਜੇਰਜੰ ਉਤਭੁਜੇਵੰ॥ ਰਚੇ ਅੰਡਜੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਏਵੰ॥
ਦਿਸਾ ਬਿਦਿਸਾਯੰ ਜਿਮੀ ਅਸਮਾਣੰ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਕਥਯੰ ਕੁਰਾਣੰ ਪੁਰਾਣੰ॥

ਭਾਵ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਪਸੀਨੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ (ਪਤੰਗੇ ਆਦਿ), ਜੇਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ (ਪਸ਼ੂ), ਅੰਡੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ (ਪੰਛੀ) ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬਨਾਸਪਤੀ ਰਚੀ ਹੈ।ਜਿਮੀ ਅਸਮਾਨ ਬਣਾਏ, ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਰਚੇ, ਕੁਰਾਨ ਤੇ ਪੁਰਾਣ ਬਣਾਏ ਹਨ।ਕੀ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਯਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਦਾ ਹੈ?, ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਬਣਾਈ ਹੈ? ਯਾ ਕੀ ਇਸਲਾਮਿਕ ਜਗਤ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ? ਸਾਫ ਜਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਜੋਤ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੀ ਹੈ।

(ਅ) ਕਾਲਾਅਫਗਾਨਾ ਦੀ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਦਰਸਾਇਆ ਮਹਾਂ ਕਾਲ, ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦਾ ਲਖਾਇਕ ਹੈ।

ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਕਿਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਤੁਅੱਲਕ ਹੈ? ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ "ਬਾਈ" ਚੁਬਾਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠਕੇ ਧੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ।ਜੋਧਪੁਰ ਵਿਚ ਘਰ ਵਿਚ ਆਕੇ ਰੋਟੀ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੀ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਬਾਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।ਲੁਧਿਆਣੇ ਜ਼ਿਲੇ ਵਿਚ ਬਾਈ ਜੀ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਆਖੀਦਾ ਹੈ।ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸਤਿਕਾਰਤ ਇਸਤ੍ਰੀ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ-

ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ॥

ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੁਕ ਦਾ ਅਰਥ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਬਾਈ ਜਾਂ ਜੋਧਪੁਰ ਦੀ ਬਾਈ ਵਾਲੇ ਅਰਥ ਕਰਾਂਗੇ।? ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਭਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼ ਪੰ:834 ਤੇ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਦੇ ਅਰਥ ਇਹ ਹਨ-

1. ਕਾਲ ਦਾ ਭੀ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਯਮ ਸ਼ਿਵ ਆਦਿ ਜਗਤ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਲੈ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ।
2. ਉਹ ਲੰਮਾਂ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ।
3. ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਕਾਲ।

4. ਕਾਲਿਕਾ ਪੁਰਾਣ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਇਕ ਪੁੱਤਰ
5. ਉਜੈਨ ਵਿਚ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਲਿੰਗ।

ਪਰ ਕੀ ਕਰੀਏ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਣ ਵਾਲਾ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸੇ ਨੂੰ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਮੰਨ ਕੇ ਚੱਲੋਗੇ।ਗੁਰੂ ਪਦ ਹਿੰਦੂਆ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਆਦਿ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਰਸਾਈ ਹੈ।ਕੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਜੀ ਦੀ ਤੁਲਨਾ, ਹਿੰਦੂ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਦਰਸਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?

(ੲ) ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਮਿੱਠ ਬੋਲੜਾ, ਦਿਆਲੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਹੈ, ਪਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਾਲਾ ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਡਰਾਉਣਾ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦਾ ਘਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਕਾਲਾਅਫਗਾਨਾ ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਦੂਸ਼ਨ ਮੰਦ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਸੋਚ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੱਕ (ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਜੰਗਾਂ ਜੁੱਧਾਂ ਵਿਚ ਖੂਨ ਖਰਾਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵੇਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਘਾਤਕ ਦਾ ਦੂਸ਼ਨ ਲਾਕੇ ਗੁਰੂ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ।"ਮਿੱਠ ਬੋਲੜਾ ਸੁਆਮੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਨਾ ਬੋਲੇ ਕਉਰਾ" ਦੇ ਉਪਾਸ਼ਕ ਅਫਗਾਨਾ ਜੀ! ਜਦ ਕਲਗੀਧਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਮਸੰਦ ਤੇਲ ਦੇ ਕੜਾਹਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾਕੇ ਸਾੜੇ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਆ ਰਹੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਇਕ ਬੀਬੀ ਦਾ ਅਪਹਰਣ ਕਰਨ ਬਦਲੇ ਬੱਸੀ ਪਠਾਣਾ ਦੇ ਹਾਕਮ ਜ਼ਾਬਰ ਖਾਂ ਨੂੰ ਰੇਤੇ ਵਿਚ ਗੱਡ ਕੇ ਤੀਰ ਨਾਲ ਘਾਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਕੋਲ ਤੀਰ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਕੇ ਤੜਪਦੇ ਹੋਏ ਜੀਵਨ ਦੀ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਸੈਦ ਬੇਗ ਜਰਨੈਲ ਦਾ ਸਿਰ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਕਲਗੀਧਰ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਸੀ?ਜਾਂ ਇਹ ਸ਼ਿਵ ਭਗਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਸੀ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦ ਭਾਈ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਕਰਪੇ ਬਰਛੇ ਉਤੇ ਰਾਜਾ ਕੇਸਰੀ ਚੰਦ ਦਾ ਸਿਰ ਟੰਗ ਕੇ ਕਲਗੀਧਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਦਸਵੇਂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਕੀ ਸਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ? ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ:-

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ॥ਪੰ:594

ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ॥ਪੰ:168 ਦੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਤੜਪ ਤੜਪ ਕੇ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ "ਮਿੱਠ ਬੋਲੜਾ ਸੁਆਮੀ" ਤੜਪਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਾਲਾ ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਆਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਲੁ ਭੰਨੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾਹਾ॥ਪੰ:606 ਕੀ ਕਿਸੇ ਮੂਰਖ ਦਾ ਬਲ ਭੰਨਣ ਲਈ ਮਿੱਠੀਆਂ ਲੋਰੀਆ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਹਾਰ ਪਾਕੇ ਆਰਤੀ ਉਤਾਰਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਮੁਗਧ ਦਾ ਬਲ ਤੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਅਜੇਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰੂਪ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ।ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਰਹੀ ਹੈ:-

ਕੇਸੀ ਕੰਸ ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ॥ਪੰ:874 ਕੀ ਕਾਲਾ ਅਫਗਾਨਾ ਜੀ ਦੱਸਣਗੇ, ਕਿ ਕੇਸੀ ਅਤੇ ਕੰਸ ਦੋ ਦੈਤਾਂ ਨੂੰ ਮਥਨ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਉਦੋਂ ਕੈਸਾ ਹੋਵੇਗਾ?

ਸੋਰਠਿ ਮ:5 ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ॥ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ॥ਆਪੇ ਲੇਖਣ ਆਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹਾ॥ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਓਮਾਹਾ॥ਅਨਦਿਨ ਆਨਦੁ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ਲੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਲਾਹਾ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਹਾ॥ਆਪੇ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਵੰਸੁ ਵਜਾਹਾ॥ਕੁਵਲੀਆ ਪੀੜ ਆਪਿ ਮਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਪਚਾਹਾ॥ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਵੇਖੇ ਆਪਿ ਚੋਜਾਹਾ॥ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਚੰਡੂਰ ਕੰਸ ਕੇਸੁ ਮਰਾਹਾ॥ਆਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਆਪ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾਹਾ॥ਸਭੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਵਸਿ ਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਹਾ॥ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਆਪੇ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਉ ਜਾਹਾ॥ਜੋ ਗਰਬੈ ਸੋ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਸਮਾਹਾ॥

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਨੇਕ ਹੋਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕਤਾ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਹਨ:=

ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ਆਪੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬੇਬਾਣੀ॥ਆਪੈ ਨਾਲ ਗੋਸਟਿ ਆਪ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪ ਸਿਆਣੀ॥ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ॥(ਪੰ:553)

ਕਣ ਕਣ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਜੋਤਿ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ :-

ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਹਾ॥ ਗੋਪੀਆਂ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ, ਸ਼ਿਵ, ਸ਼ੰਕਰ ਆਦਿ ਸਭ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ" ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਮਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਾਹਿਬੇ ਕਮਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਦੋਨਾਂ ਅਵਸਰਾਂ ਤੇ ਇੱਕੋ ਜੋਤ ਦੇਖੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦਿਆਲੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਰੂਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਭੀ ਉਸੇ ਹਰੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਉਸਤਤਿ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਸ਼ਿਵ ਭਗਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦਾ ਵਾਸਾ ਕੈਲਾਸ਼ ਪਰਬਤ, ਪਤਨੀ ਪਾਰਬਤੀ, ਅਤੇ ਨੰਦੀ ਬੈਲ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ।ਗਲ ਵਿਚ ਫਨੀਅਰ ਸੱਪ, ਹੱਥ ਵਿਚ ਤ੍ਰਿਸੂਲ ਤੇ ਡਮਰੂ ਅਤੇ ਧਤੂਰਾ ਆਦਿ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਕਰਨਾਂ ਹਰ ਥਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪਾਰਬਤੀ ਨਾਲ ਰਾਸ ਲੀਲਾ ਕਰਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੱਸੀਆ ਗਈਆਂ ਹਨ।ਬਗੈਰ ਪਾਰਵਤੀ ਦੇ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਵਰਨਣ ਹੀ ਅਧੂਰਾ ਹੈ।ਪਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਭੀ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ।ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਭਗਤ (ਧਰੂ, ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਆਦਿ) ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਭੀ ਸ਼ਿਵ ਭਗਤ ਰਾਵਣ, ਅਹਿਰਾਵ, ਸੁੰਭ, ਨਿਸੁੰਭ ਜਾਂ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਆਦਿ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦਾ ਕੋਈ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਬਾਣੀ ਕਟਾਖਸ਼ ਭਰੀ (ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਨ), ਸੰਵਾਦ ਵਾਲੀ (ਸਿਧ ਗੋਸ਼ਟਿ), ਗੂਹਜ ਗਿਆਨ (ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ) ਵਾਲੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ।ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਿਮ੍ਰਤਾ, ਗਰੀਬੀ, ਹਲੀਮੀ, ਬ੍ਰਿਹਾ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗਮਈ ਅਰਦਾਸ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ

ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ।ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਜੋਤ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਅੱਡ ਅੱਡ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸੰਘਾਰ ਕਰਤਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬੀਰ ਰਸ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਚਿਤ ਸੁਧਾ ਸਵੈਯੇ ਵੈਰਾਗ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਛੰਦਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਬੀਰ ਰਸ ਵਾਲੀ ਹੈ।ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ "ਮਿੱਠ ਬੋਲੜਾ ਸੁਆਮੀ" ਨਜ਼ਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ?

ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਚਨਾਂ ਮਿਠਾਸ ਭਰਪੂਰ, ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਦੀ ਲਿਖਤ ਤਰਕ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਲਬਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਲਮ ਬੀਰ ਰਸ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹਰ ਤਕਰੀਰ ਜੁਸ਼ੀਲੀ ਸੀ।ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖੀ ਅੱਡ ਅੱਡ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ? ਜਾਂ ਅੱਡ ਅੱਡ ਗੁਰੂਆ ਦੇ ਚੇਲੇ ਸੀ? ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਵਾਂਗ :-

ਗ਼ਾਹਿ ਸੂਫੀ ਗ਼ਾਹਿ ਜ਼ਾਹਿਦ ਗਾਹਿ ਕਲੰਦਰ ਮੇ ਸ਼ਵਦ॥ਰੰਗਹਾਏ ਮੁਖਤਲਿਫ ਦਾਰਦ ਬੁਤੇ ਅੱਯਾਰੇ ਮਾ॥(ਦੀਵਾਨਿ ਗੋਯਾ)

ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੂੰ ਇਕ ਜੋਤਿ ਦੇਖਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:-

ਹਮੂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹਮੂ ਨਾਨਕ ਅਸਤ॥ਹਮੂ ਰਤਨ ਜੌਹਰ ਹਮੂ ਮਾਣਕ ਅਸਤ॥(ਜੋਤਿ ਬਿਗਾਸ)

ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਗ੍ਹਾ ਵਿਚ ਫਰਕ ਹੈ।ਇਲਾਜ ਕਰਾਉ। ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੱਕ ਚੁੱਕੀ ਆਦਤ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਮਹਿਕਮੇ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਸੈਂਤੀ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਹਨ, ਉਥੇ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਹੀ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਸਕੇ ਪਿਉ ਨੂੰ ਭੀ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਨਿਗ੍ਹਾ ਨਾਲ ਦੇਖੋ।ਗੁਰੂ ਭਲੀ ਕਰੇ।

(ਸ) ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਤੇ ਇਹ ਬਾਣੀ ਖਰੀ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਤਲਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਖੀ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੰਤ ਦਾ।ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਸਵੱਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੀ।ਕਸਵੱਟੀ ਲਾਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੀ ਹੈ।ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰ ਸੁਨਿਆਰ ਕਸਵੱਟੀ ਲਾਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠੱਗਦੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਹਨ।1947 ਈ: ਵਿਚ ਬਟਾਲੇ ਦੇ 'ਕਾਦੀਆ' ਫਿਰਕੇ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਸਵੱਟੀ ਲਾਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਕਾਦੀਆ ਵਾਲੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿ ਗਏ ਹਨ-

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ॥ (ਜਪੁਜੀ)

ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰਾ ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਆਪਣੀ ਕਸਵੱਟੀ ਵਰਤ ਕੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਥਾਂ ਥਾਂ ਰਾਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾਂ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖ ਦਸ਼ਰਥ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ।ਅਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਪਿਤਾ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਭੁੱਲੜ ਦੇਸ਼ ਭਗਤ ਸਨ।

ਡਾ. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਜੱਗੀ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਲਾਕੇ ਸਾਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬਾਣੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਥੀਸਿਸ ਲਿਖ ਕੇ ਪੀ. ਐਚ. ਡੀ. ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।ਪਰ ਹੁਣ ਦੂਸਰੀ ਕਸਵੱਟੀ ਲਾਕੇ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਦਿਸਣ ਲੱਗ ਪਈ।ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਖ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਮੀਰਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਸਵੱਟੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੀ ਬਦਲ ਜਾਏਗਾ।

ਵੈਸੇ ਜਿਹੜੀ ਕਸਵੱਟੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਦ ਕੁ ਦੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਈ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਕਸਵੱਟੀ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਯਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਸਵੱਟੀ ਲਾਕੇ ਪਰਖਣ ਦੀ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਜਾਂ ਇਹ ਕਸਵੱਟੀ ਭਾਰਤ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਮਰੀਕਣ ਡਾਲਰਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੱਛਾ ਰੀਜ਼ੱਲਟ ਕੱਢਦੀ ਹੈ? ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਨੇ ਕਬੂਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪੱਕੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਸਨ।ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਸਵੱਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦਿੱਤੀ, ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਕੇ ਇਹੋ ਖੱਟਿਆ ਹੈ? ਕੈਸੀ ਅਜੀਬ ਹਾਲਤ ਹੈ ?ਸਾਰਾ ਪੰਥ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਲਾਅਫਗਾਨਾ ਜੀ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਮੂਰਖ, ਅੰਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਦੇ ਉਪਾਸ਼ਕ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਹੀ ਕਸਵੱਟੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਖ ਲਈ ਵਰਤਣ ਲੱਗੇ ਹਾਂ, ਤਕੜੇ ਹੋ ਜਾਓ! ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ:-

ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ॥ਪੰ: 486 ਇਸ ਕਸਵੱਟੀ ਤੇ ਜੇ ਪਰਖੀਏ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੈਂਤੀ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ 'ਧ੍ਰਿਗ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ' ਤੇ ਲਾਏ ਹਨ, ਇਹ ਧਿਰਕਾਰਨਯੋਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਿਸਫਲ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਸੁਣੋ :-

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਹੋਵੇ ਤਿਸੁ ਦਾ ਨਫਰ ਕਿਥਹੁ ਰਜਿ ਖਾਇ॥ਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਫਰੈ ਹਥਿ ਆਵੈ ਅਣਹੋਦੀ ਕਿਥਹੁ ਕੋ ਪਾਇ॥ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸਾ ਸੇਵਾ ਅਉਖੀ ਹੋਈ॥ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿਗੁਰ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੀ ਫਿਰ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ॥ਪੰ:306

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਇਸ ਕਸਵੱਟੀ ਦੀ ਪਰਖ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ?,ਜਾਂ ਫਿਰ ਹੁਣ ਇਸ ਕਸਵੱਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਛੁਡਾਉਣ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਚਾਰ ਦਾ ਕਮਰਕੱਸਾ ਕਰੋਗੇ? ਹੋਰ ਸੁਣੋ :-

ਮਨ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ॥ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ॥ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ॥ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ॥ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ॥ਪੰ:595-95

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪੱਲੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਾਂ ਤੋਂ ਝੂਠੀ ਖੇਤੀ ਛੱਡ ਕੇ ਸੱਚੀ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਤ ਕਰੋਗੇ? ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ:-

ਵਣਜ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ॥ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ॥ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ॥ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤਿਆਇ॥ਪੰ:22-23

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਸਵੱਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਦੇਵੋਗੇ? ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ (ਜੋ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਸਿੱਖਾਂ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ)ਭਾਰਤ ਰਤਨ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜੇਗੀ।ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਹੋਰ ਫੁਰਮਾਨ ਗੌਰ ਨਾਲ ਸੁਣੋ :-

ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ॥ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰ ਜਾਇਆ॥ਪੰ:166

ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰ ਗਈਆਂ ਹਨ।ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਇੰਦਰਾ ਜੀ ਪਰਲੋਕ ਸਿਧਾਰ ਗਈ।ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਡੰਨ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਤਿਆਰ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਚਕਮਾ ਦੇ ਕੇ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾ ਬੈਠੇ, ਮੁੜ ਕੇ ਇੱਧਰ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।ਤੁਹਨੂੰ ਡਰ ਕਿਸਦਾ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ 'ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਗਦਾ' ਹੈ, ਅਤੇ 'ਸੱਚੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਖੜਗ' ਧਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।(ਭਾਵੇਂ ਗਾਤਰੇ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਭੀ ਹੈ) ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ 'ਗਦਾ ਅਤੇ ਖੜਗ' ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਪਰਤੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਇਥੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ।ਕਦ ਆ ਰਹੇ ਹੋ?ਜਲਦੀ ਦੱਸਣਾ।

(ਹ) ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਇਕ ਛੰਦ ਵਿਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਿਆਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਤੀਰ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਚੱਲਦੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਤੇਜ਼ ਤਰਾਰ ਵੇਗ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਮ ਚੱਲਦੀ ਸੀ।ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਬਿੱਤਾਂ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਦੇਖੋ।

1> ਖੂਕ ਮਲਹਾਰੀ ਗਜ ਗਦਹਾ ਬਿਭੂਤ ਧਾਰੀ ਗਿਦੂਆ ਮਸਾਨ ਬਾਸ ਕਰਯੋ ਈ ਕਰਤ ਹੈ॥ਘੁਘੂ ਮਟਬਾਸੀ ਲਗੇ ਡੋਲਤ ਉਦਾਸੀ ਮ੍ਰਿਗ ਤਰਵਰ ਸਦੀਵ ਮੋਨ ਸਾਧੇ ਹੀ ਮਰਤ ਹੈ॥ਬਿੰਦ ਕੇ ਸਧਿਯਾ ਤਾਹਿ ਹੀਜ ਕੀ ਬਡੈਯਾ ਦੇਤ ਬੰਦਰਾ ਸਦੀਵ ਪਾਂਇ ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਫਿਰਤ ਹੈ॥ਅੰਗਨਾ ਅਧੀਨ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ਏਕ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਛੀਨ ਕੈਸੇ ਕੈ ਤਰਤ ਹੈ॥71॥

2> ਸੀਸ ਪਟਕਤ ਜਾਕੇ ਕਾਨ ਮੈ ਖੰਜੂਰਾ ਧਸੈ ਮੂੰਡ ਛਟਕਤ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੂੰ ਕੇ ਸੋਕ ਸੋਂ॥ਆਕ ਕੋ ਚਰੱਯਾ ਫਲ ਫੂਲ ਕੋ ਭਛੱਯਾ ਸਦਾ ਬਨ ਕੋ ਭ੍ਰਮਯਾ ਔਰ ਦੂਸਰੋ ਨ ਬੋਕ ਸੋਂ॥ਕਹਾ ਭਯੋ ਭੇਡ ਜਉ ਘਸਤ ਸੀਸ ਬ੍ਰਿਛਨ ਸੋ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਛੱਯਾ ਬੋਲ ਪੂਛ ਲੀਜੈ ਜੋਕ ਸੋਂ॥ਕਾਮਨਾ ਅਧੀਨ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ਏਕ ਭਾਵਨਾ ਬਿਹੀਨ ਕੈਸੇ ਭੇਟੈ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸੋ॥

ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਕਬਿੱਤ, ਸਵੈਯੇ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਵਾਂਗੂੰ ਭਰਮ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਪਰਖਚੇ ਉਡਾ ਰਹੇ ਹਨ।ਛੰਦ ਦੀ ਚਾਲ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਤੋਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਇਕ ਥਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ- ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਭੀਜੈ ਲਾਂਡ ਕਟਾਏ॥ ਤਾਂ ਕਿਹੜੀ ਆਖਰ ਆ ਗਈ।ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਦੱਸੇ, ਕਿ ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਬਦ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।ਜਦ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੰਦ ਦੀ ਚਾਲ ਠੀਕ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-ਲਿੰਗ ਬਿਨਾ ਕੀਨੇ ਸਭ ਰਾਜਾ॥ ਵੈਸੇ ਕਬੀਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਸਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ:-

ਜਉ ਰੇ ਖੁਦਾਇ ਮੋਹਿ ਤੁਰਕ ਕਰੈਗਾ ਆਪਨ ਹੀ ਕਟ ਜਾਈ॥ਪੰ:477 ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਦੋਨਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਫਰਕ ਹੈ?ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ ਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰ.ਭਗਵੰਤ ਸਿੰਘ ਹਰੀ ਜੀ ਜਦ ਪਟਿਆਲੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਬੜੇ ਮਾਣ ਮੱਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਇਹ ਤੁਕਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਕਿ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਵਰਗਾ ਸੂਰਮਾ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?, ਜੋ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਰਾਜ ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਖੰਡਨ ਕਰੇ।ਕੀ ਕਾਲਾਅਫਗਾਨਾ ਜੀ, ਕੋਈ ਇਕ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ?

(ਕ) ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵੈਯਾ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ।ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਜੀਵਨ ਜਾਚ ਲਈ "ਗਿਆਨ ਖੜਗ" ਤਥਾ "ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ" ਧਾਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਈਏ ਤੁਹਾਡੀ ਚਤੁਰ ਬੁੱਧੀ ਦੇ, ਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਸ ਵਿਚ ਸਿਪਾਹੀ ਭਰਤੀ ਹੋਕੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲੈਕੇ ਉਚੇ ਆਹੁਦੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ।ਵੈਸੇ ਤੁਸੀਂ ਜਦ ਬਾਬੇ ਬਕਾਲੇ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਗਏ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ "ਗਰੀਬੀ ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ" ਤੇ "ਗਿਅਨ ਖੜਗ" ਘਰ ਕਿਉਂ ਛੱਡ ਗਏ ਸੀ?ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਰਕਾਰੀ ਅਸਲੇ (ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ) ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਕੇ ਕਿਉਂ ਗਏ ਸੀ? ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ :-

ਜਿਨੁ ਮਨਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸੇ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ॥ਪੰ:488 ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਕੇ ਵਿਚਰਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 'ਗਿਆਨ ਖੜਗ' ਧਾਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਔਰੋਂ ਕੋ ਨਸੀਹਤ, ਖੁਦ ਮੀਆਂ ਬਦ ਫਜ਼ੀਹਤ।ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਸ਼ਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਭੀ ਗਲਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ :-

ਤਿਲਕ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਬਿਪਰਾ ਅਮਰ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਰਾਜਨਹ॥ਆਵਧ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਸੂਰਾ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਹੀਣੰ ਤਥਾ ਬੈਸਨਵਹ॥(ਸਲੋਕ ਸਹਿਕ੍ਰਿਤੀ)

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਤਿਲਕ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਗੈਰ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਤੋਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਸੂਰਬੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਵੈਸ਼ਨੋ ਹੈ।ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਨੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਭੜਭੂੰਜਿਆਂ ਦਾ ਪੰਥ ਯਾ ਘਸਿਆਰਿਆਂ ਦਾ ਪੰਥ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਸੂਰਬੀਰ ਯੋਧਿਆਂ ਦਾ ਪੰਥ ਬਣਾਇਆ ਸੀ? ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੂਰਬੀਰ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਨੇ ਭੀ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ :-

ਇਹੈ ਰਹਿਤ ਮੇਰੀ ਸੁਨੋ ਹੇ ਪਿਆਰੇ।ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਕੇਸੰ ਦੇਉਂ ਨ ਦੀਦਾਰੇ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਗਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ।ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲਵਾਨ ਕੁਸ਼ਤੀ ਲੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਖਾੜੇ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਵਾਜੰਤ੍ਰੀ ਆਪਣੇ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਾਰੀਗਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਫਾਈ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ।ਗੱਤਕੇ ਦੇ ਖਿਡਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹਥਿਆਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਪੈਂਤੜਾ ਲੈਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਟਰੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਮੀ ਦੇਕੇ ਫਿਰ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਉਤਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੇ "ਤੇਗ ਰਾ ਫਤਹ" ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਜੇ "ਜਿਤੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਨਾਮੰ॥ਨਮਸਕਾਰ ਤਾਮੰ॥" ਜਾਂ "ਮਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਣ ਜੈ ਤੇਗੰ॥" ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ, ਦੋਸ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਨਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੇ ਜੁੱਗ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਦੂਰੋਂ ਮਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੰਦੂਕ, ਤੋਪ ਅਤੇ ਮਿਜ਼ਾਈਲਾਂ ਹਨ, ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਲਿਖਤ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।ਸਾਡੀ ਜਾਚੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ੳ ਅ ੲ ਭੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਮਹਾਂਰਥੀ ਹੋਣ ਦੇ ਦਮਗਜੇ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹੋ।ਕੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਦੂਰੋਂ ਮਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇਜ਼ੇ, ਤੀਰ ਕਮਾਨ, ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ।ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਰਾਜ਼ ਸੀ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਇਸੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਚਕਾਨਾ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਇਸਦਾ ਭੇਦ ਇਹ ਹੈ :- ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਅਸੂਲ ਹੈ –ਆਪ ਜੀਓ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਉਣ ਦਿਓ:=

ਭੈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਦੇਤ ਨਹਿ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨਿ॥ਬਾਕੀ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਹਨ, ਉਹ ਦੂਰੋਂ ਮਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (offensive)ਹਨ, ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੀ ਸਵੈ ਰੱਖਿਆ ਵਾਲਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ।

2. ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰ ਅਪੂਰਣ ਹਨ।ਗੋਲੀ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਪਿਸਤੌਲ ਤੇ ਬੰਦੂਕ ਕਿਸ ਕੰਮ? ਤੀਰ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਕਮਾਨ ਕੀ ਕਰੇਗੀ? ਬਰਛਾ ਭੀ ਫਾਲ ਲੋਹੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਪੂਰਣ ਹੈ।ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਇਕ ਸੰਪੂਰਨ ਹਥਿਆਰ ਹੈ, ਟੁੱਟ ਭੀ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅੱਧੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਭੀ ਬੰਦਾ ਬਚਾਉ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
3. ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸਰਦਾਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।ਫੌਜ ਵਿਚ ਗਜ਼ਟਡ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਮਿਲਟਰੀ ਆਫਸਿਰ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਵੇਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਛੇ ਕੈਡਿਟ ਨੂੰ ਮੈਡਲ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।ਕਿਤੇ ਭੀ ਇਨਾਮ ਵਿਚ ਪਿਸਤੌਲ ਬੰਦੂਕ ਜਾਂ ਏ.ਕੇ.47 ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਗਜ਼ਟਡ ਆਫੀਸਰ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਮੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
4. ਪਿਸਤੌਲ, ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਘੋੜਾ ਇਕ ਬੱਚਾ ਭੀ ਦੱਬ ਕੇ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤਲਵਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਡੌਲਿਆਂ ਵਿਚ ਤਾਕਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਆਚਾਰ ਵਾਲੇ ਸੰਜਮੀ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਹੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।
5. ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਣਾ ਆਜ਼ਾਦ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।ਪਠਾਣ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।ਉਥੇ ਬੰਦੂਕ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਈਸੰਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।ਗੋਰਖੇ ਨੂੰ ਖੋਖਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ।ਮੁਗਲਾਂ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਗੁਲਾਮ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।
6. ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਤਲਵਾਰਧਾਰੀ ਹੋਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਖਾਲਸਾ ਬੋਧੀਆਂ ਅਤੇ ਜੈਨੀਆਂ ਵਰਗੀ 'ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੋ ਧਰਮਾ' ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ।ਇਹ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਸਵੈ-ਮਾਨ, ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਂਦ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਜ਼ਲੂਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਾਂਗ ਗਊਆਂ ਦੇ ਵੱਗ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਝੁਕੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਤਲਵਾਰ ਲੈਕੇ ਜੂਝੇਗਾ।ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਸਤ੍ਰਧਾਰੀ ਰਹੇ ਹਨ।ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਮਰਕੱਸੇ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬੜੌਦਾ ਦੇ ਤੋਸ਼ੇਖਾਨੇ ਵਿਚ ਪਈ ਹੈ।ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਹੋਏ ਕਈ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਅਜੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਪਏ ਹਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਹੁਣ ਭੀ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਵਾਲੇ ਕੇਵਲ 'ਗਿਆਨ ਖੜਗ' ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਕਦੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ।ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਮਹਾਰਾਜਾ ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ ਕਾਲਿੰਗਾ ਦੀ ਲੜਾਈ ਪਿੱਛੋਂ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਅਪਨਾ ਕੇ ਹਥਿਆਰ ਗੰਗਾ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਬੀਜ ਬੀਜ ਦਿੱਤਾ।ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਭੋਗਣ ਪਿੱਛੋਂ ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਦਯਾ ਆਈ, ਤਾਂ ਕਲਗੀਧਰ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਮਰਦ ਅਗੰਮੜੇ ਨੇ ਬਾਲੜੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਉਸੇ ਪਟਨੇ (ਜਿੱਥੇ ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ ਹਥਿਆਰ ਸੁੱਟੇ ਸੀ) ਵਿਚ ਗੰਗਾ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਜਦ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਸੋਭਤ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੌਲਾਣਿਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਸਾ ਵੱਡੀ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ, ਇਹ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪਰਸੂ ਤੋਂ ਪਰਸ ਰਾਮ ਜੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।ਦੁਬਾਰਾ ਕਹਿਣ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਕਰਾਮਾਤ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਜੇ ਚਾਹੇ ਇਕ ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਲਾਮਾਲ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਜੇ ਚਾਹੇ ਕੰਗਾਲ ਕਰਕੇ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿਚ ਡੱਕ ਦੇਵੇ।ਤੀਸਰੀ ਵਾਰ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੇ ਮੁੱਠੇ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਰਾਮਾਤ ਇਹ ਹੈ।ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ।ਜੇ ਕਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਵਰਤ ਕੇ ਦਿਖਾਈਏ?

ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀ ਇਹ ਕਰਾਮਾਤ ਵਰਤੀ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।ਪਰ ਅਫਸੋਸ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੁਫਤ ਦੀ ਮਿਲੀ ਕਰਾਮਾਤ ਹਜ਼ਮ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ।ਚੰਗਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਕੇ, ਕਿਸੇ ਜੈਨੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਉ।ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਡੂੰਘੀ ਚਾਲ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ-ਹੀਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਵਿਚ ਹੈ।1984 ਦੇ ਸਿੱਖ ਕਤਲੇਆਮ ਵੇਲੇ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ-ਹੀਣ ਸਿੱਖ ਸੀ, ਉਥੇ ਹੀ ਮਾਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਧੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ-ਧਾਰੀ ਸਿੱਖ ਸੀ, ਯਾ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਝ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਜ਼ਤ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹੀਦੀ ਜਾਮ ਪੀ ਗਏ। ਬਲਕਿ ਸ਼ਸਤ੍ਰ-ਹੀਣ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਤਾਹਨੇ ਮਾਰੇ ਕਿ 'ਆਪਕੋ ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਥੀ, ਵੁਹ ਕਹਾਂ ਰੱਖ ਕਰ ਭੂਲ ਗਏ?'

ਕੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁੱਧ ਧਰਮ, ਅਸ਼ੋਕ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਧਰਮ ਬਣ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਫੈਲਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰਾਚਾਰੀਯਾ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜਪੂਤ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਮੱਦਦ ਦੇ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਸਦਕਾ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਬੁੱਧ ਧਰਮ ਦਾ ਸਫਾਇਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਝੰਡਾ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਝੁਲਿਆ।ਕੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਈਸਾਈਅਤ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਧਰਮ ਬਣ ਗਿਆ।ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਐਸਾ ਰਾਜ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ?, ਜੋ ਸ਼ਸਤਰ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਬਣਿਆਂ ਹੋਵੇ? ਜੇ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਸਤਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਤੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ-ਹੀਣ ਕਰਨ ਤੇ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆਂ ਹੈ।

ਬਦਕਿਸਮਤ ਹੈ ਉਹ ਕੌਮ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਅਖੌਤੀ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਮਹਾਂਰਥੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣ।ਬੜੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਕਿ ਸ੍ਰ. ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਸੁਝਵਾਨ ਬੰਦੇ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਜੋ ਕੁੱਝ ਤੁਸਾਂ ਪੰ:4, 5, 6 ਉਪਰ ਸ਼ਸਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਖਿਆਲ ਮੁਤਾਬਿਕ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਨਸ਼ਾ ਕਰਕੇ ਨੀਮ-ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਹਾਲਾਤ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਵਾਕਫ ਹੋ, ਅਤੇ ਮਨੋ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਰੇ ਹੋ।ਸਮਾਜ, ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਖੱਤਰੀ, ਵੈਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ੂਦਰ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੇਵਲ ਖੱਤਰੀ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ।ਖੱਤਰੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਭੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਰਾਜਪੂਤ ਰਜਵਾੜਿਆਂ ਅਤੇ ਠਾਕੁਰਾਂ ਕੋਲ ਹੀ ਹਥਿਆਰ ਸਨ।ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 95% ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਸ਼ਸਤ੍ਰ-ਹੀਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਫੁਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਸੀ।ਤਾਂ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ 95% ਜਨ ਸਾਧਾਰਨ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਧਰਮ ਹਮਾਰਾ ਤੋਲਣ ਤੱਕੜੀ।ਨੰਗੀ ਕਰਦ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿਂ ਪਕੜੀ।"ਅਜਿਹੀ ਦਸ਼ਾ ਵਿਚ ਬਚਿੱਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸ਼ਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ "ਜੈ ਤੇਗੰ" ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਤਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਜੰਗ ਲੜਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਹਰ ਨਵੇਂ ਜਨਮੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪੰਘੂੜੇ ਨਾਲ ਖੇਲਣ ਲਈ ਖਿਡੌਣੇ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਟੰਗੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ? ਘਰੋਂ ਨਿਕਲੇ, ਫਿਲੌਰ ਕਿਲੇ ਜਾ ਵੜੇ।ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਲੈਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਖਸ਼ੇ ਝੁਰਲੂ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਲੁੱਟੀ ਅਤੇ ਕੁੱਟੀ।ਜਦ ਆਪਣੇ ਤੇ ਆ ਪਈ, ਤਾਂ ਟਪੂਸੀ ਮਾਰ ਕੇ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾ ਵੜੇ।ਕਿਉਂ ਆਪਣੀ ਅਕਲ ਦਾ ਦੀਵਾਲਾ ਕੱਢ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਮਾਸ਼ਾ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੌਮ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।ਕੁੱਝ ਅਕਲ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਵੋ।

(ਖ) ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਆ ਗਏ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਿਜਭਾਸ਼ਾ, 'ਗੋਪੀਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ' ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਬੇ-ਬੁਨਿਆਦ ਸਵਾਲ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਦਿਅਕ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਦੀਵਾਲਾ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ।ਮੋਟੀ ਤੋਂ ਮੋਟੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਵਿਯਕਤੀ ਨੂੰ ਭੀ ਪਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਬੋਲੀ ਕੋਈ ਭੀ ਹੋਵੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਵੀਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਦਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।ਇਸਦੀ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਭੂਗੋਲਿਕ, ਇਤਿਹਾਸਿਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਰੀਤਾਂ ਨਾਲ ਪੜਾਅ ਵਾਰ ਹੋਕੇ ਅਖੀਰ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਦੀਆਂ ਪਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ਨਿਰੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਨਵੀਂ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਈ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਬਦ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਪਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਪ-ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਬ੍ਰਿਜ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਉਤਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਖਿੱਤੇ ਵਿਚ ਬਣੀ ਰਹੀ।ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਡੇ ਅਮੀਰ ਵਿਰਸੇ ਦੀ ਮਾਲਕ ਇਹ ਬ੍ਰਿਜ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ।ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਦਾ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਸਾਹਿਤ ਇਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਹੈ।ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇ ਮਹਾਨ ਫਿਲਾਸਫਰ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਵੇਦ ਵਿਆਸ ਕਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਕਬਿੱਤ ਸਵੈਯੇ ਇਸੇ ਬ੍ਰਿਜ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਹਨ।ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਜਿਸਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਣ ਕਰਕੇ ਅੱਜ 'ਬ੍ਰਿਜ ਭਾਸ਼ਾ' ਨੂੰ 'ਗੋਪੀਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ' ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸੁਝਵਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਤਰਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਗੰਵਾਰਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਏ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਸਦਕਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਬਣਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਅੱਜ ਇਸਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਚਮਕ ਰਹੀ ਹੈ।ਜੇ ਬ੍ਰਿਜ ਭਾਸ਼ਾ ਗੋਪੀਆਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਾਰਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਰਾਇ ਹੈ?ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ?ਯਾ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਾਂਗ ਮਲੇਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦੇਵੋਗੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਹੋਰ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਰ ਤਿਲੰਗ ਰਾਗ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ:-

ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ॥ ਪੰ:721 ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਮਲੇਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਕਹਿਕੇ ਨਕਾਰ ਦੇਵੋਗੇ? ਸੋ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਬਾਰੇ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਦੂਸ਼ਨ ਲਾਕੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹੇ।ਬਾਕੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨਿਰੋਲ ਪੰਜਾਬੀ ਰਚਨਾ 'ਚੰਡੀ ਦੀ ਵਾਰ' ਅਤੇ 'ਮਿੱਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ' ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ।ਉਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਹੁੱਜਤ ਕੱਢ ਮਾਰੀ ਕਿ 'ਸੂਲ ਸੁਰਾਹੀ' ਕਿਸੇ 'ਪਿਅੱਕੜ' ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਭੱਠ ਖੇੜਿਆਂ ਦਾ ਰਹਿਣਾ' ਇਹ ਹੀਰ ਰਾਂਝੇ ਦੇ ਪਿੰਡ 'ਖੇੜੇ' ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਦਸਮੇਸ਼ ਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ।ਹੁਣ ਜਿਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਾਂ ਹੋਵੇ, ਉਸਦਾ ਕੀ ਇਲਾਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਖੇੜੇ ਦੇ ਕੀ ਅਰਥ ਹਨ, ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸਦਾ ਕੀ ਕਰੀਏ?ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਣਗਿਣਤ ਪਿੰਡ ਖੇੜੇ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਹਨ।ਅਨੇਕਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਉਚੇ ਚਬੂਤਰੇ ਤੇ ਪੂਜਣ-ਯੋਗ ਥੜ੍ਹੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਖੇੜਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇੜੇ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ-ਪਿੰਡ, ਗ੍ਰਾਮ :-

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਬਸਿਆ ਸਤ ਕੇ ਖੇੜਾ॥ (ਰਾਮਕਲੀ) 'ਭੱਠ ਖੇੜਿਆਂ ਦਾ ਰਹਿਣਾ' (ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ:10) ਭਾਵ-ਦੇਹ ਸ਼ਰੀਰ।ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਮਾਲਵੇ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਤਕੀਆ ਕਲਾਮ ਹੈ :-ਨਗਰ ਖੇੜਾ ਵੱਸਦਾ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਭੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮਾਛੀਵਾੜੇ, ਤਸੀਲ ਸਮਰਾਲਾ, ਜ਼ਿਲਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੱਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕੇਵਲ 'ਹੀਰ ਦਾ ਪਿੰਡ' ਕਹਿ ਕੇ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਖੰਡਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।ਕਹਾਵਤ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵੱਸਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੀ ਖਾਂਦੇ ਦੀ ਦਾਹੜੀ ਹਿਲਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੀ ਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ (1708ਈ:) ਪਿੱਛੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ ਹੈ।ਜੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਪਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵੱਲ ਝਾਤ ਮਾਰੀਏ, ਤਾਂ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਮਿਸਲਾਂ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ 'ਝਾੜੀਂ ਜਾਂ ਪਹਾੜੀਂ 'ਗੁਜ਼ਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ।ਉਸ ਵਕਤ ਨਾ ਪੰਥ ਵਿਚ ਇੰਨੇ ਲਿਖਾਰੀ ਸੀ, ਨਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਨਾ ਛਾਪੇਖਾਨੇ ਸੀ, ਕਿ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਉਤਾਰੇ ਕਰਕੇ ਪੰਥ ਵਿਚ ਵੰਡੇ ਜਾ ਸਕਦੇ।ਅਜਿਹੇ ਬਿਖੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਔਖੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਭੀ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਪਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਵੇਲੇ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਆਮ ਸਿੱਖਾਂ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।ਪਹਿਲੇ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ, ਮੱਸਾ ਰੰਘੜ ਦਾ ਸਿਰ ਵੱਢਣ ਵਾਲੇ ਬਾਬਾ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੋਤੇ, ਭਾਈ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਾਬੇ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਿੱਛੋਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਹੀਦੀ, ਭਾਈ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਵਾਂ ਦੀ ਹੋਈ।ਜਦ ਤੁਰਕ ਫੌਜ ਨੇ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਿੰਘ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਨ।ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਭਾਈ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਕਿ ਹੁਣ ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਈਏ, ਫੌਜ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਪੋਥੀ (ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੀ) ਵਿਚੋਂ ਹੁਕਮ ਲੈ ਲਵੋ।ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਆਇਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ;

ਸਵੈਯਾ-ਜੋ ਕਹੂੰ ਕਾਲ ਤੇ ਭਾਜ ਕੈ ਬਾਚੀਅਤ ਤੋ ਕਿਹ ਕੁੰਟ ਕਹੋ ਭਜਿ ਜੈਯੈ॥ ਆਗੇ ਹੂੰ ਕਾਲ ਧਰੇ ਅਸਿ ਗਾਜਤ ਛਾਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਤੇ ਨਸਿ ਐਯੈ॥ ਐਸੋ ਨ ਕੋ ਗਯੋ ਕੋਈ ਸੁ ਦਾਵ ਰੇ ਜਾਹਿ ਉਪਾਵ ਸੋ ਘਾਵ ਬਚੈਯੈ॥ ਜਾਂ ਤੇ ਨ ਛੂਟੀਐ ਮੂੜ! ਕਹੂ ਹਸਿ ਤਾਂ ਕੀ ਨ ਕਯੋਂ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜੈਯੈ॥ (ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ 96)

ਇਸ ਸਵੈਯੇ ਦੇ ਪਾਠ ਪਿੱਛੋਂ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਤਾ ਇਥੇ ਹੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾਵਾਂਗਾ।ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਹੇ, ਬਾਕੀ ਚਲੇ ਜਾਵੋ।ਤਾਂ ਤੇ ਸਭ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਲੜ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾਈ।ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦੀ ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।ਸਾਨੂੰ ਪੱਕੀ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੁਲਸ ਦੀ 'ਆਲਾ ਹਿਕਮਤੇ ਅਮਲੀ ' ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਭੀ ਕਿਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ।(ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅਸਲ ਦੀ ਇਕ ਨਕਲ ਮਹਾਰਾਜਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਕਾਪੀ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਲੰਦਨ ਭੇਜੀ ਗਈ)

ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਵ ਭਗਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੇਖਕ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਕਰਤਾ ਕਹਿਕੇ ਖ਼ੂਹ ਵਿਚ ਇੱਟ ਮਾਰੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਥਾਉਂ ਥੇਹ ਨਹੀਂ।ਕਿਹਾ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਨਾਉਂ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪਤਾ ਭੀ ਦੱਸਦੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਭੀ ਦੱਸਦੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਤੁਹਡੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।ਹੁਣ ਉਹ ਗੱਲ ਹੋਈ ਕਿ ਭਾਈ ਮੈਂ ਫਲਾਣੇ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕਿੱਥੇ ਹੈ?ਉਤਰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਘਰ ਤੇ ਕਾਂਉਂ ਬੈਠਾ ਹੈ।ਜਦ ਬੰਦਾ ਘਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਾ, ਕਾਉਂ ਉਡ ਕੇ ਦਸ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਮਕਾਨ ਤੇ ਜਾ ਬੈਠਾ।ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਫਿਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਨਾਂ ਕਾਉਂ ਉਡਣੋ ਹਟਿਆ ਤੇ ਨਾ ਮਕਾਨ ਲੱਭਾ।ਸੋ ਕਾਲਾਅਫਗਾਨਾ ਜੀ! ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਡੀ ਵੱਡੀ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜਚੋਲੀਏ ਤੇ ਕੀ ਨਿਰਣਾ ਕੱਢੀਏ? ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰ ਕੇ, ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਸ ਵਿਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਥਾਨੇਦਾਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਕੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਜਿੱਧਰ ਮਰਜ਼ੀ ਘੁਮਾ ਦਿਉ।ਸੋ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚਲੀ ਬੋਲੀ, ਸ਼ੈਲੀ, ਛੰਦਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਵੱਲ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਕੇ ਸਰਸਰੀ ਨਿਗ੍ਹਾ ਮਾਰ ਲੈਂਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਬਾਖੂਬੀ ਪਤਾ ਚਲ ਜਾਂਦਾ।ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਕੇਵਲ

ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਹੀ ਕਿਉਂ ਰਹੀ?ਇਸਨੂੰ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਨੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਅਪਨਾਇਆ?, ਯਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਨਾਰਸ ਹਿੰਦੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਬਣ ਸਕੀ? ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਬੇਦਾਂ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਮੱਤ ਦੀਆਂ ਕਤੇਬਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਹੈ, ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੇਦਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।ਐਸਾ ਕੋਈ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ?,ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾ ਦਰਜ਼ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਸ਼ੂਦਰਾਂ ਵਾਸਤੇ ਨਫਰਤ ਨਾ ਦਿਖਾਈ ਹੋਵੇ।ਪਰ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਦੋਨੋ ਨਹੀਂ ਹਨ।ਐਸਾ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਜੋ ਆਪਨੀ ਰਚਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਇ' ਜਾਂ ਸੁਰਸਤੀ ਦੇਵੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਉਪਮਾ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ।ਇਸਦਾ ਦਸਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਅਭਾਵ ਹੈ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।ਅਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਅਰਧ ਗ੍ਰਿਹਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਲਿਖਤ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਪੂਰਾ ਗ੍ਰਿਹਣ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਭੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਣਗੇ, ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਖ ਕਸਵੱਟੀ ਇਸਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ 'ਕੰਨੀ ਬੁੱਜੇ ਦੇ ਰਹਾਂ' ਵਾਲਾ ਆਪਨਾ ਲੇਖ ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸਾ ਕੈਨੇਡਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।ਸਪੋਕਸਮੈਨ ਨੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲੇਖ ਨੂੰ ਤਰੋੜ ਮਰੋੜ ਕੇ ਛਾਪਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਿੱਖ ਵਿਰਸੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਛਾਪਿਆ ਸੀ।ਇਸ ਵਿਚ ਮੈਂ ਖਦਸ਼ਾ ਜਾਹਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਅੱਜ ਦੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਖੰਡਨ ਪਿੱਛੇ ਗਹਿਰੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਨੋਰਥ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖ ਮਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਹ ਬਾਣੀ ਕੱਢਣਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਮੁਨਕਰ ਕਰਾਉਣਾ ਹੈ।ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਤਾਜ਼ਾ ਹਰਕਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਪ੍ਰਪੱਕ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਨੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਬੇਹੂਦਗੀ ਕੁਤਰਕਾਂ ਕਰਕੇ ਦਸਮ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਾਣੀ ਖੰਡਨ ਕੀਤੀ।ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਦੇ ਖੰਡਨ ਦੀ ਵਚਿਤ੍ਰ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਇਕ ਅਹਿਮ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਨਿਊ ਜਰਸੀ ਸਟੇਟ ਦੇ ਗਲੈਨ ਰਾਕ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਵਿਚ ਖੰਡੇ ਬਾਟੇ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਗਿ. ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜਾਚਕ ਅਤੇ ਸਮੂੰਹ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਫਿਟਕਾਰਾਂ ਦੇ ਭਾਗੀ ਬਣੇ ਹੋ।

ਪਿਛਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਕਵੀ ਗਿਰਧਰ ਜੀ ਦੇ ਕੁੰਡਲੀਏ ਬੜੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਏ ਹਨ।ਇਹ ਕੁੰਡਲੀਆ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਢੁੱਕਦਾ ਹੈ:=

ਠਾਠਾ ਲਿਬਸਾ ਰਿਦੇ ਮੇ ਬਨ ਬੈਠੇ ਉਲਿਆਇ।ਐਸੇ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦ ਕੋ ਦੋਨੋਂ ਕੋ ਜੁਤਿਆਇ।ਦੋਨੋਂ ਕੋ ਜੁਤਿਆਇ ਮਗਜ਼ ਕਰ ਤਿਨ ਕਾ ਪੋਲਾ।ਪੈਰੋਂ ਲਾਹ ਕਰ ਦੇ ਧੜਾ ਧੜ ਜੂਤਾ ਸੋਲ੍ਹਾ।ਕਹਿ ਗਿਰਧਰ ਕਵਿਰਾਇ ਪਹਰ ਫਕਰੋਂ ਕਾ ਬਾਨਾ।ਅਜੇ ਨ ਲਿਬਸਾ ਤਜੇ ਪੈ ਜਾਰ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰ ਕਾਨਾ।

ਸੋ ਕਾਲਾਅਫਗਾਨਾ ਜੀ! ਅਜੇ ਤਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਫਿਟਕਾਰਾਂ ਹੀ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਦਿਨ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਗਜ਼ ਪੋਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੀ ਸੰਗਤਾਂ ਉਤਾਵਲੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਮਾਇਤੀ ਹੁਣ ਤੋਂ ਹੀ ਹਾਲ ਪਾਹਰਿਆ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ, ਕਿ ਕੋਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜ਼ਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਉਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਜੇ ਆ ਭੀ ਜਾਵੋ, ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟਿਆਲੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਾ।ਇਥੇ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂ ਸਿੱਖ ਰਿਲੀਜਨ ਅਕੈਡਮੀ ਵਿਚ ਸੰਗਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਨੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਬੜੇ ਦਮਗਜੇ ਮਾਰੇ ਹਨ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਉਤਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਹਸਤੀਆਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਨਾਉਂ ਲਿਤੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਨਾ ਤਾਂ ਡਾਲਰਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਵਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਇਸੇ ਕੰਮ ਤੇ ਹਨ।ਦੂਸਰੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ -

ਲਿਬੜੀ ਮੱਝ ਅਤੇ ਭੂਤਰੇ ਝੋਟੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੌਣ ਲੱਗੇ?ਕਾਲਾਅਫਗਾਨਾ ਜੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਬੰਦੇ ਜੇ ਕਿਤੇ ਮਹਾਨਕੋਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਖੰਡਨ ਦਾ ਹੀਆ ਨਾ ਕਰਦੇ।ਮਹਾਨਕੋਸ਼ ਦੇ ਪੰ:418 ਉਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸੰਧਰਬ ਵਿਚ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਦਾ ਪੜਾਅ ਵਾਰ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਆਈ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਫੋਟੋਆਂ ਰਾਹੀਂ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ।ਇਕ ਫੋਟੋ ਵਿਚ ਦਸਮੇਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਹਸਤ ਕਮਲਾਂ ਦੀ ਸਿਕਸ਼ਤਾ ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਖਤ ਦੀ ਫੋਟੋ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਫੋਟੋ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬੀੜ ਜੋ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਪਈ ਹੈ, ਦੇ ਪੰ:559 ਦੀ ਫੋਟੋ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਲਕੀ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ।ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਗਿਆਤ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦੇ ਹੁਣ ਦੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਰੂਪ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖ ਕੇ ਭੀ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਹਨ।ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਭਗਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੇਖਕ ਹੀ ਕਹੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਧੁਰ ਅੰਤਰ ਆਤਮੇ ਬਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।ਲਗਦੇ ਹੱਥ ਹੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਾਖਯਾਨ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਅੱਡੀ ਚੋਟੀ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਕੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀਆਂ ਦੁਹਾਈਆਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਭੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ।ਸਮਾਜ ਸੁਧਾਰ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਣ ਚੁੱਕੀਆ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਕੱਲ ਏਡਜ਼ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਭੀ ਟੀ.ਵੀ. ਸੀਰੀਅਲ ਅਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਆਪਨੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵਿਚ ਜਦ ਕੋਈ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ 6 ਆਨੇ ਵਾਲੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਤੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਰਿਸ਼ਕਾ ਚਾਲਕ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਤਾਂ ਸੀਟੀਆ ਮਾਰ ਕੇ ਹੂਟਿੰਗ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਭਾਵ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਗੈਲਰੀ ਵਿਚ ਬੈਠਨ ਵਾਲੇ ਸੂਝਵਾਨ ਬੰਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਾਵ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਹਨ।ਇਹੀ ਫਰਕ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਖਣੀ ਦਾ ਹੈ।ਇਸ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਵਿਚ ਇਕ ਲਾਈਨ ਭੀ ਲਿਖੀ ਦਿਖਾ ਦਿਉ ਜਿੱਥੇ ਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਕੁੱਝ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।ਬਲਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਅੱਗੇ ਆਪਨੇ ਲਈ ਤੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਪ੍ਰਵਾਰ ਲਈ ਬਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ:-ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ॥ ...ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ॥ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਟੋਲੇ ਨੇ ਇਸ ਗੁਹਜ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਕੇ ਚ੍ਰਿਤਰੋਪਾਖਯਾਨ ਤਾਂ ਕੀ, ਇਸ ਚੌਪਈ ਨੂੰ ਦੁਰਕਾਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ ਹੈ।ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਗੁਰੂਆਂ ਨੇ ਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ।ਪਹਿਲਾਂ ਸਲੋਕ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਥਾਨਕਾ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਅਗਲੇ ਇਕ ਜਾਂ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਤ ਵੀਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਉੜੀ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਆਪਨਾ ਨਿਰਣਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।ਹੁਣ ਜੇ ਬੰਦਾ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਸ਼ਲੋਕ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਗੱਲਾਂ, (ਵਾਇਨ ਚੇਲੇ ਨਚਨ ਗੁਰ) ਆਦਿ ਨੂੰ, ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ ਸਮਝ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਇਲਾਜ ਫਿਰ ਪਾਗਲਖਾਨੇ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵੈਸੇ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਝਾਤ ਮਾਰੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਚਰਿਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰ ਰਹੀ?ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।ਲੇਟ ਨਾਈਟ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਮਹਿਫਲ ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਜਾਮ ਵਰਤਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਦਮੀ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਕਾਮ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਕੁੱਤੇ ਕੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।ਮੇਰੇ ਇਕ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਨੂੰਹ ਆਪਨੇ ਬੜੇ ਸੋਹਣੇ, ਸੂਝਵਾਨ ਗੁਰਮੁਖ ਪਤੀ ਨੂੰ ਚਾਹ ਵਿਚ ਚੋਰੀ ਅਫੀਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦਿੰਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਪਤੀ ਨੂੰ ਸੁਆ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ।ਕਈ ਸਾਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਣ ਪਿੱਛੋਂ ਜਦ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਪਨੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਾਲ ਚਲੀ ਗਈ।ਸੋ ਜੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਵਿਚਰਨ ਲਈ ਇਹ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਅਸਲੀ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕਾਵਾਂ ਰੌਲੀ ਪਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।ਸਭ

ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਗਾਂ ਜਾਂ ਮੱਝ ਦੇ ਥਣਾ ਵਿਚੋਂ ਦੁੱਧ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।ਪਰ ਜੋ ਥਣ ਤੇ ਚਿੱਚੜ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ।ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹੀ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਥਣ ਵਿਚੋਂ ਲਹੂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।ਜੇ ਕੋਈ ਦੁੱਧ ਕੱਢ ਕੇ ਭੀ ਵਿਖਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਚਿੱਚੜ ਨੇ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਕਿ ਆਖਰ ਲਹੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੁੱਧ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਲਹੂ ਹੀ ਹੈ।ਸੋ ਸਾਡਾ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰੀਆ ਸਮਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਪੂਰੇ ਸੌ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸਮਝਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਿੱਖ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਵੱਖਰਾ ਧਰਮ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ, ਯਾ ਸ਼ਰਾਰਤ ਵੱਸ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ।ਕਮਿਊਨਿਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਰੱਬ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਦੀ।ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ।ਇਹੀ ਹਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਰੇ ਹੈ।

ਜੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਪੰਜ ਭੁਤਕ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰ ਕੇ ਭੀ ਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਕਿ ਇਹ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਹਨ।ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੋ. ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋਗੇ ਕਿ ਵਾਕਿਆ ਹੀ ਇਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹਨ।ਜਦ ਉਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨੋਗੇ।ਬਾਕੀ ਸ਼ਰਧਾਵਾਨ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਕਲਗੀਧਰ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋਂ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਕੇ ਚਰਨਾ ਨਾਲ ਲਿਪਟਣਗੇ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਹੀ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣਾ ਹੈ।ਇਸ ਲਈ ਦੂਰੋਂ ਫਤਹਿ ਬੁਲਾਉਗੇ।ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਕੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ? ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿਣ ਕਿ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰਿਆਈ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦੇ ਗਏ ਸੀ।ਇਸਦਾ ਉਤਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਹੀ ਜਾਨਣ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਾਂਗੇ;=

ਫਿੱਟੇ ਮੂੰਹ ਤੇਰੀ ਮੱਤ ਨੂੰ, ਸਿਰ ਸੁਆਹ ਤੇ ਠੂਠਾ ਹੱਥ ਨੂੰ, ਤੂੰ ਮੰਗਦਾ ਫਿਰੇਂ ਜਗਤ ਨੂੰ ਓਇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਮਾਰਿਆ।

ਕਾਲਾਅਫਗਾਨਾ ਜੀ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਪੰਥ ਦੀ ਕਰੋਪੀ ਤੋਂ ਡਰੋ।ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਬੂ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਅਨੇਕਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖਪਤੀ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਚਾਲਾਂ ਚੱਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਯਕਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁਸ਼ਤ ਪਨਾਹੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਦਾ ਡੱਟ ਕੇ ਸਾਥ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜਦ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦੌਲਤ ਗਿਆਨੀ ਨੂੰ ਪੰਥ ਦੀ ਕ੍ਰੋਪੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਨਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਹ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ 'ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ' ਵਾਲੀ 'ਚੌਪਈ' ਨੂੰ 'ਬਾਣੀ' ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਛਪਾਏ ਗੁਟਕਿਆ ਵਿਚ ਇਹ ਦਰਜ਼ ਹੈ।ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਪੰਥ ਦਾ 'ਧਰੂ ਤਾਰਾ' ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਲੈਂਦੇ ਲੈਂਦੇ, 'ਪੰਥ ਦਾ ਬੋਦੀ ਵਾਲਾ ਤਾਰਾ' ਕਹਿਣ ਤੇ ਸੰਗਤ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਬਾਰੇ ਕਾਲਾਅਫਗਾਨਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਸਵਾਲ=

1. ਤੁਹਾਡੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਬਾਰੇ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ; ਜਬ ਲਗ ਖਾਲਸਾ ਰਹੇ ਨਿਆਰਾ...ਮੈ ਨ ਕਰੂੰ ਇਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ। ਇਹ ਤੁਕਾਂ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਿਸ ਪੰਨੇ ਤੇ ਦਰਜ਼ ਹਨ?, ਜੇ ਇਹ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚੋਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਥੇ ਹਨ?, ਤੁਸੀਂ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ?, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰੋਗੇ, ਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਹਨ?ਜੇ ਇਹ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਸਵੱਟੀ ਹੀ ਗਲਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨ ਹਨ।

2. ਤੁਹਾਡੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਿਚ ਸੋਢੀ ਵੰਸ਼ ਤੇ ਬੇਦੀ ਵੰਸ਼ ਦਾ ਕੁਰਸੀਨਾਮਾ ਮਨੋਕਲਪਤ ਹੈ।ਕੇਵਲ ਇੰਨਾਂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਰਦਾ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸੋ, ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਤੱਕ ਸੋਢੀ ਬੰਸ ਤੇ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿਉ।

3. ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨੋ ਕਲਪਤ ਸ਼ਿਵ ਭਗਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੌਣ ਹੈ?, ਉਸਦਾ ਨਾਉਂ, ਥਾਉਂ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਤਾ ਦੱਸੋ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕ੍ਰਿਤਾਂ ਦਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ ਵੇਰਵਾ ਦੱਸੋ, ਜਿਸਤੋਂ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

4. ਕੋਈ ਪੰਜ ਛੰਦ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਾਖਯਾਨ ਵਿਚੋਂ ਦੇਵੋ ਜੋ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਪਨਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ।

5. ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪੂਜਾ ਵਿਧੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸੋ।ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਿਚੋਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੇਕੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਵਾਲੀ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰ ਪੂਜਾ ਅਪਨਾਉਣ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ?

6. ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਨੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?

7. ਭਾਈ ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ (ਹੋਰ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭੀ) ਵਿਚ ਬੜੇ ਕੋਝੇ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਹਨ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੰਥ ਪ੍ਰਤੀ ਘਾਲਣਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਲਿਖਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਗੇ?ਕਿੰਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਭਗੌੜੇ ਹੋਕੇ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਨਾਉਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਕਈਆਂ ਤੋਂ ਸਣਿਆਂ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕਤਲ ਦੇ ਕੇਸ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥਾਣੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪਿਆ ਇਕ 'ਜੰਤਰ' ਜਿਸਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਿਕਮੇ ਨੇ 'ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ 'ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।

8. ਤੁਹਾਡਾ ਇਥੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੀ ਜ਼ਰੀਆ ਹੈ?ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ।ਇਸ ਲਈ ਖਿਆਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਸੰਸਥਾ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਭੰਡਣ ਲਈ ਡਾਲਰਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਚੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਮਾਰੀਆ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਤਰਕਾਂ ਕੀਤੀਆ ਹਨ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਹੰਢਿਆ ਹੋਇਆ ਪੁਲਸੀਆ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

9. ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਮੁਖ ਬੰਦ ਦੇ ਪੰ:15 ਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰਦਿਆਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਕੰਮ ਆਰੰਭ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।ਜ਼ਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਨਿੱਤਨੇਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਬਗੈਰ ਨਿਤਨੇਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਿੱਖ ਕਹਿਲਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

10. ਅਠਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਵੀ ਦੱਸੋ?, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਾਂਗ ਭੰਡਣ ਦੀ ਜ਼ੁਰਅਤ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ।

11. ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਪੰ:9 ਤੇ, 1978 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੋ ਸਿੰਘ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਬਾਬੇ ਵੱਲ ,ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿਚ ਕੂੜੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਬਾਰੇ ਅਮਨ ਪੂਰਵਕ ਰੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਗਏ, ਬਾਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਸਿੰਘ ਸ਼ਸਤ੍ਰਧਾਰੀ ਹੋਕੇ ਖੂਨ ਖਰਾਬਾ ਕਰਨ ਗਏ ਸਨ, ਜਦ ਕਿ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ।ਦੂਸਰੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਸਿੰਘ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੰਤ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਗਏ ਸਨ।ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਹੋਣ ਦਾ ਢੌਂਗ ਰਚਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰਧਾਰੀ ਹੋਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।ਜੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਬਲੈਕ ਕੈਟ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਤਾ ਦੀ ਮੁਖਬਰੀ ਕਰਨ ਗਏ

ਸੀ, ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਕੇ ਸਾਥ ਦਿੰਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਸ਼ੋਭਦਾ ਨਹੀਂ।ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਸਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਨਿਰਣਾ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੱਸੋ।ਦੂਸਰੇ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲਾਲ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪੰਥ ਨੇ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਖੰਡਨ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮੌਜੂ ਆਪ ਉਡਾ ਰਹੇ ਹੋ।

12. ਕੇਵਲ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ, ਕਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ, ਬੋਲੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਦਾ ਜੈਕਾਰਾ, ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਕੇਸਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ, ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਉਪਰ ਖੰਡਾ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦਾ ਸਿਗਨੀਆ, ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਦੇਗ ਵਰਤਾਉਣਾ, ਖੰਡੇ ਕੀ ਪਾਹੁਲ, ਕਛਿਹਰਾ, ਕੜਾ, ਕੰਘਾ, ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਦੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਉਪਰ ਚਾਨਣੀ ਲਾਉਣ, ਪੰਘੂੜੇ ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਕਰਨ, ਗਦੈਲੇ ਲਾਉਣ ਤੇ ਰੁਮਾਲੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਥੇ ਦਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੋ.ਗੁ.ਪ੍ਰ.ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪੀ ਗਈ 'ਰਹਿਤ ਮਰਿਯਾਦਾ' ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰ, ਪੰਥ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਲਈ ਗੁਰ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮਤੇ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ? ਜੇ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਉਗੇ?ਜੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁੱਝ ਛੱਡ ਦਿਉਗੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਲੇ ਕੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ?

ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਹਰ ਕੁਚਰਚਾ ਦਾ ਅਸੀਂ ਜੁਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨੁਕਤੇਵਾਰ ਉਤਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਉਤਰਾਂ ਨੂੰ ਖੰਡਨ ਕਰਕੇ ਉਤਰ ਦਿਉ, ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਸੀਂ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉਠਾਏ ਹਨ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਉਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਲਦੀ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਭੇਜੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਗੱਲ ਅੱਗੇ ਤੋਰੀ ਜਾਵੇ।ਪੁਆਂਇਟ ਵਾਰ ਸਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਉਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਐਵੇਂ ਪੁਲਸੀਆਂ ਵਾਂਗ ਲਿਚੀਆਂ ਨਾ ਮਾਰਨਾ।ਜਲਦੀ ਉਤਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿਚ,

ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਦਾਸ
ਕੰਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਬੀ-20 / 77 ਰਣਜੀਤ ਨਗਰ, ਜੀ ਬਲਾਕ
ਸਿਉਨਾ ਚੌਕ, ਪਟਿਆਲਾ 147001

ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਸ: ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ,

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਬੁਲਾਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨੀ।ਪ੍ਰੋ. ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂੰ ਜੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਕਾਲਾਅਫਗਾਨਾ ਵੱਲੋਂ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਵਾਲੇ ਲਿਖੇ ਕਾਲੇ ਲੇਖਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵੀਚਾਰਾਂ ਦਾ ਲੇਖ ਆਪ ਵੱਲ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਤਾਬ ਛਾਪ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿਚ ਇਸਨੂੰ ਛਾਪਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵੀਚਾਰ ਭੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾਂ।ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ,

ਕੰਵਰਅਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਨੋਟ:-ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਪੁਰਾਣੀ (ਮਾਰਚ 2003 ਦੀ) ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੰਕੇ, ਪਰਮਾਣ ਹੂ-ਬਹੂ ਸੱਚ ਹੋ ਨਿਬੜੇ ਹਨ।ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਪਛੜ ਕੇ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕੀ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ।ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਿਹਰ ਸਦਕਾ ਜਦੋਂ ਕਿਤੇ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਛਪੇਗੀ ਤਾਂ ਇਹ ਲਿਖਤ ਭੀ ਛਾਪੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖੋਸਾ, 15 ਮਈ , 2003